

Ερ. Έτος 28-12-1987
γραπτω κείμενο. Αυτά περιεχον-
ται στην 28-12-87

Η Ακαδημία βραβεύει τη... Μαρούλα

ΑΝΗΚΕΙ στους πρωτοποριακούς της υπαρξιακής λογοτεχνίας, είναι σεμνή, δουλεύει συστηματικά από το 1959 και δεν είναι πρώτη φορά που βραβεύεται από την Ακαδημία Αθηνών, η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου. Βραβεύτηκε και το 1980 για το σύνολο του έργου της.

«Οπωδήποτε, ένα βραβείο της Ακαδημίας είναι τιμή για το συνγραφέα», λέει. «Πολύ περισσότερο αυτό το συγκεκριμένα, που δεν είναι χρηματικό».

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου παίρνει αύριο βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για το βιβλίο της «Η Μαρούλα της Αήμνου». Η ίδια το παρουσιάζει κάπως έτσι:

«Είναι θρύλος και ιστορία μαζί. Η Μαρούλα είναι μια-ηρωίδα του μεσαιωνικού πολιτισμού, η οποία έζησε στο γενέθλιο νησί μου, τη Αήμνο. Είναι συναρπαστικό να ανασύρεις από τη σωπή του χρόνου πρόσωπα και γεγονότα, να τα μαντεύεις, να τα ζωντανεύεις. Τούτο το άστρο της μοίρας της το μισοσβήσμενό από τους αιώνες με γοήτευε, γιατί

Μ. Λαμπαδαρίδου - Πόθου.

τα στοιχεία που είχα ήταν ελάχιστα. Επρεπε να σεβαστώ την ιστορία. Ετσι προσπάθησα να πλάσω μυθιστορηματικά το πρόσωπό της, να το ζήσω, να το δώ, να περπατήσω πάνω στο ίδιο ερειπωμένο κάστρο του Κότζινου. Αισθανόμουν πως είχα χρέος να το κάνω. Τα πλάσματα που υπήρξαν ωραία δεν πρέ-

πει να χάνονται». Το επόμενο βήμα της είναι ένα μυθιστόρημα και μια συλλογή με ποίηματα, ενώ αυτές τις μέρες κυκλοφορεί για συλλογή διηγημάτων της με τον τίτλο: «Υπεροχή».

Η συγγραφέας έχει ιδιαίτερα ασχοληθεί με το θέατρο του παραλόγου και με τον υπερρεαλισμό.

Ο υπερρεαλισμός είναι για αυτή η ίδια η καθημερινή ζωή. «Υπάρχουμε - λέει - σε παράλληλα επίπεδα, σε παράλληλες πραγματικότητες. Και είναι συναρπαστικό να το ζει κανείς αυτό, να συμμετέχει σ' αυτή την αναγωγή της καθημερινότητας σε ονειρικές διαδικασίες, μα οπωδήποτε δεν λέγεται με δύο λόγια, είναι βίωση που δύσκολα μεταφέρεται στον περιφερειακό λόγο, ευκολότερα όμως γίνεται θέατρο».

Τα αντιπροσωπευτικότερα έργα της είναι: «Μικρό κλουβί», «Εβρεχε στο σταθμό» (μυθιστορήματα), «Χάρτινα Πρόσωπα» (νουβέλες), «Το φως του προσώπου σου», «Στους προδομένους καιρούς μας».

N. KONTAROU - ΡΑΣΣΙΑ